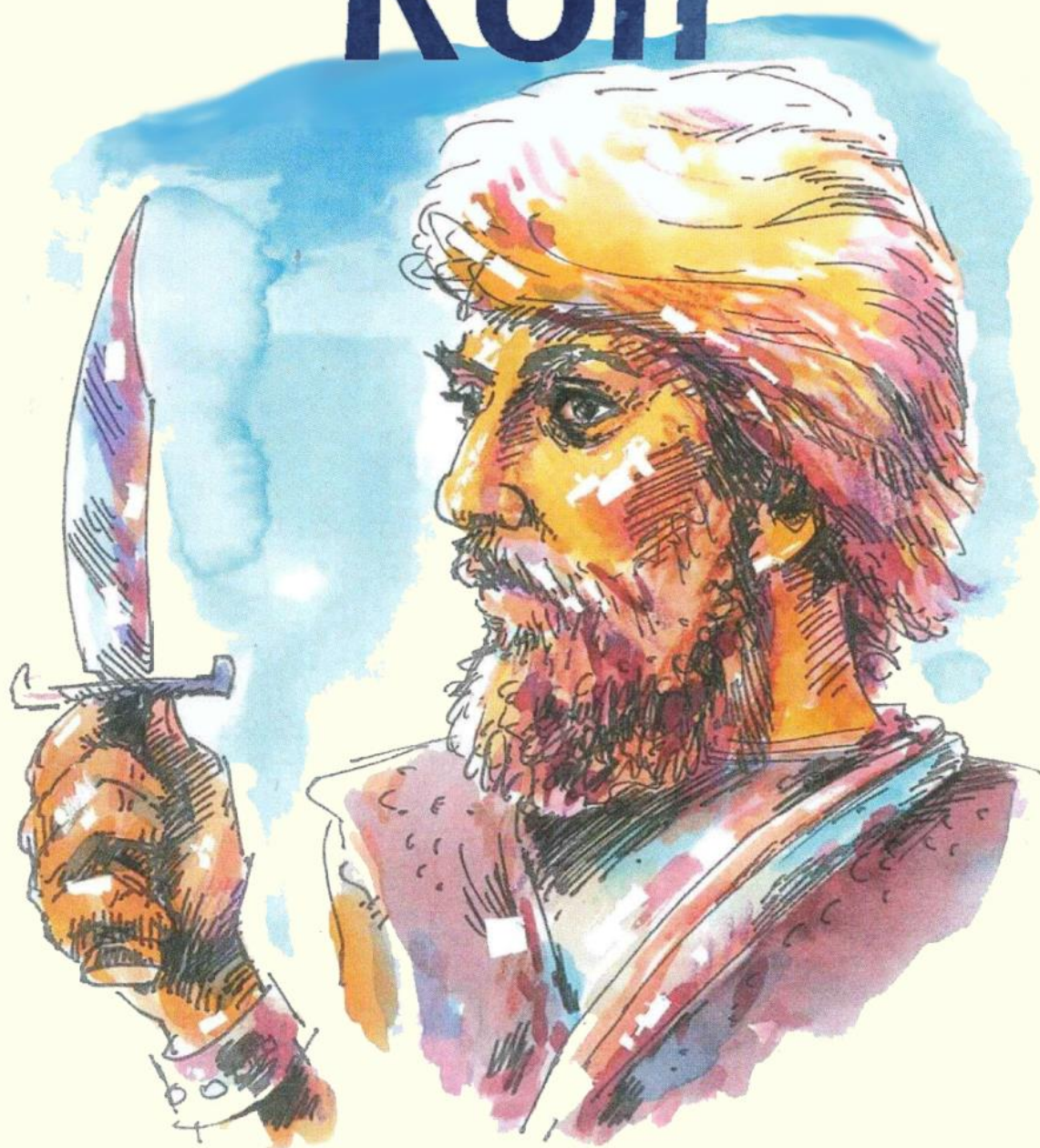

Příběhy obyčejného hrdinství

Rolf

Michal Tesař

Michal Tesař

PŘÍBĚHY OBYČEJNÉHO HRDINSTVÍ

-

ROLF

Copyright

Autor: Michal Tesař

Vydal: Martin Koláček - E-knihy jedou

2014

ISBN:

978-80-87976-06-7 (epub)

978-80-87976-07-4 (mobi)

978-80-87976-08-1 (pdf)

ROLF

Rolfův srub byl prázdný. V ohništi žhnulo ještě pár uhlíků, které nestačily uhasnout. Rozbitým oknem vedle dveří pronikal dovnitř ostrý ledový vítr. Kalné měsíční světlo jen matně osvětlovalo vnitřek obydlí skrz vyvrácené dveře. Na protější stěně byla zavěšena sekera a dvě kopí. Meč zmizel, stejně jako obě dvoubřité dýky. Srub byl postaven na pokraji temné, hluboké propasti na straně jedné, a na hraně lesa na straně druhé.

Dál už byl jen Skålder, poslední pevnost Normanů, a divoké severské lesy, plné trollů, elfů, zlých stryg a hlavně Rheků, divokého kmene, k nimž Normané cítili krvavou nenávist od počátku věků. Když se Rhekové odvážili až do Morderu, sídelního města normanského krále, aby panovníka zabili a vyvolali chaos v řadách normanských bojovníků, vzrostla touha po krvi Rheků ještě více. Vlna násilí zaplavila hraniční hvozdy severské oblasti Staré říše. Na kopích a sekerách ulpívala krev divochů, ale ani Rhekové se nevzdávali. Normanská krev se vsakovala do mechu a ne jeden skalp visel v jejich příbytcích. V mezidobí, kdy obě strany sbíraly síly k boji, byl ve Staré říši podivný klid. Nikdo si nemohl být jist svým životem, neboť rozehnané tlupy Rheků pustošily krajinu a braly vše, co jim přišlo pod meče. Ženy, děti, dívky, chlapce, starce i muže. Nocí se nesly kvílivé steny mrtvých duší, divoši tančili kolem ohňů a pekli maso, ne vždy však zvířecí...

Rolf utíkal temnou nocí. Slaný pot mu stékal po obličeji a krku až na svalnatou hrud'. Běžel už téměř hodinu a stále nemohl dostihnout čtyři Rheky. Viděl před sebou jejich pomalované tváře, v uších mu zněl jejich jízlivý smích. Ale všechno to přebíjel nářek jeho milované ženy a křik malého syna...

Vracel se navečer ke srubu. Slunce se klonilo za lesy, když nesl ve vaku maso z losa. Byl to mladý kus a oštěp, vržený jistou rukou, mířil přesně. Chybělo mu několik kroků k okraji lesa. Jeho srub stál v paprscích zapadajícího slunce, všude byl klid. Až příliš velký na to, aby Rolf přestal být ostražitý. Hodil vak s masem na zem a plížil se travou k domu. Dveře byly pootevřené, okenice také, z komína stoupal jen tenký proužek dýmu. Vytáhl dýku, stiskl ji mezi zuby a pevně sevřel kopí. Opatrně se připlížil pod okno a nahlédl dovnitř. Zpřeházený nábytek, rozbité nádobí a strhané kožešiny dávaly tušit boj. Jeho bystré smysly zachytily prasknutí větvičky za domem. Vběhl dovnitř a strhl ze zdi meč. Poté se vrhl k oknu a vyhlédl ven. Na hraně lesa uviděl čtyři Rheky, jak vlečou jeho ženu a malého syna pryč. Z hrdla mu vylétl ječivý výkřik,